

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Κυριακή μετά τα Φώτα – Εφεσ. 4, 7-13 (10/1/2016)

Τα χαρίσματα

Τα χαρίσματα, φυσικά και υπέρ φύσιν, είναι μία πραγματικότητα, αγαπητοί μου αδελφοί, στη ζωή μας και στη ζωή της Εκκλησίας. Κάθε άνθρωπος είναι προικισμένος με κάποια φυσικά χαρίσματα, όχι όμως όλα, προκειμένου να απαιτείται η συνύπαρξη και ο συνδυασμός των χαρισμάτων των ανθρώπων για να επιτυγχάνεται η αρμονία μέσα στην κοινωνία. Υπάρχουν, όμως και τα υπέρ φύσιν χαρίσματα, που ξεπερνούν δηλ. τα φυσικά δεδομένα, γιατί είναι δοσμένα από τον Θεό σε συγκεκριμένους ανθρώπους, μέσα στην Εκκλησία και μόνον. Γι' αυτά τα χαρίσματα μας ομιλεί ο Απόστολος Παύλος στο σημερινό Αποστολικό ανάγνωσμα, επισημαίνοντας ότι «στον καθένα μας δόθηκε η Χάρις του Θεού, σύμφωνα με το μέτρο της δωρεάς του Χριστού... άλλοι είναι απόστολοι, άλλοι προφήτες, άλλοι ευαγγελιστές, άλλοι ποιμένες και διδάσκαλοι».

Το μέτρο της δωρεάς του Χριστού, που συνιστά την πεμπουσία της Θείας δικαιοσύνης, είναι εντελώς διαφορετικό από το μέτρο της δικαιοσύνης, όπως την εννοεί ο κόσμος. Η κοσμική αντίληψη θεωρεί, στις μέρες μας, ότι δικαιοσύνη είναι η ισότητα σε όλα τα επίπεδα. Στην εκκλ/κή θεώρηση, όμως, «δικαιοσύνη δεν είναι η ισότητα, καθώς το φωνάζουν όλοι στον καιρό μας. Δικαιοσύνη είναι η αναλογία, να παίρνει δηλ. ο καθένας όσο του αξίζει. Κι αυτό το «αξίζει» δεν είναι πια μέτρο του Θεού, αλλά μέτρο δικό μας. Σου αξίζει να πάρεις πολύ; Θα πάρεις από το Θεό πολύ. Δεν σου αξίζει; Θα πάρεις λίγο ή θα χάσεις κι εκείνο που έχεις»¹.

Τα χαρίσματα με τα οποία ο Θεός προικίζει τους ανθρώπους Του, μέσα στην Εκκλησία, αποσκοπούν, κατά τον Θείο Παύλο, σε τρεις κατευθύνσεις: Η πρώτη είναι ο καταρτισμός των αγίων. Στην Αποστολική γλώσσα «άγιος» είναι ο Χριστιανός, ο βαπτισμένος στον όνομα της Αγίας Τριάδος, γιατί, με τον τρόπο αυτό μετέχει στο Θεωμένο Σώμα του Χριστού, την Εκκλησία. Τα χαρίσματα στοχεύουν στον κατά Χριστόν καταρτισμό των Χριστιανών ούτως, ώστε η αγιότητα, της οποίας εν δυνάμει μετέχουν, να γίνει τρόπος ζωής και σωτηρίας για τους ίδιους. Οι χαρισματούχοι δεν προικίστηκαν από τον Θεό με έκτακτα υπέρ φύσιν χαρίσματα και πνευματικές εξουσίες, για να απολαύσουν προσωπικά τους καρπούς των χαρισμάτων τους, κλεισμένοι στην αυτάρκεια και στην ατομικότητά τους, αλλά για να τα χρησιμοποιήσουν ως εργαλεία διακονίας, με σκοπό τον μετασχηματισμό του κόσμου και την σωτηρία των ανθρώπων.

¹ Διονύσιος (+), Μητροπολίτης Σερβίων & Κοζάνης, «Λόγος Παρακλήσεως», σελ. 422

Ο επόμενος στόχος των χαρισμάτων είναι η οικοδομή του Σώματος του Χριστού, το να μορφωθεί, δηλ. ο Χριστός στις καρδιές των ανθρώπων. Αυτό επιτυγχάνεται με την διδασκαλία του Ευαγγελίου, την συγγραφή, την λειτουργική αναγέννηση του κόσμου, την πνευματική καθοδήγηση των ανθρώπων, που η Εκκλησία εμπιστεύεται σε διακεκριμένα μέλη Της, Κληρικούς και λαϊκούς, φορείς των χαρισμάτων του Αγίου Πνεύματος. Το έργο αυτό γίνεται απολύτως επιτακτικό στην εποχή μας, κατά την οποία καταβάλλεται συστηματική προσπάθεια αποδόμησης της εικόνας του Θεού από τις καρδιές των ανθρώπων και παραχάραξης του χαρισματικού έργου της Εκκλησίας. Δυνάμεις κοσμικές, κυριευμένες από εμπάθεια και περισή αλαζονεία, χρησιμοποιούν την εφήμερη κοσμική ισχύ τους για να υποβιάσουν και υποτιμήσουν την ζωή της Εκκλησίας, προτείνοντας ψεύτικα και ανίερα θέληγτρα στους αδύναμους ανθρώπους. Πρόκειται για μία διαρκή πάλη ανάμεσα στις δυνάμεις του Χριστού και στις δυνάμεις του σκότους, που επιδιώκουν να παρασύρουν τους ανθρώπους στον πνευματικό σκοτασμό, στον πνευματικό θάνατο.

Ο τρίτος στόχος των χαρισμάτων, με τα οποία ο Θεός κόσμησε τους ανθρώπους Του, είναι η τελική ενότητα όλων εν Χριστώ και η πλήρης γνώση του Θεού. Το σημείο αυτό συνιστά και την ειδοποιό διαφορά ανάμεσα στα αυθεντικά χαρίσματα, που φέρουν τα όργανα του Θεού και στα ψευδεπίγραφα «χαρίσματα», που φέρουν τα όργανα του διαβόλου στον κόσμο· οι αιρετικοί, οι ψευδοπροφήτες, οι έμποροι του ανθρώπινου πόνου και πολλοί άλλοι που καπηλεύονται την ανθρώπινη αδυναμία. Τα πρώτα, τα χαρίσματα του Θεού, εργάζονται για την ενότητα των ανθρώπων, η οποία μπορεί να επιτευχτεί μόνο πάνω στον ακρογωνιαίο και σταθερό λίθο της ζωής μας που είναι ο Χριστός, που γνωρίζεται και βιώνεται μόνον εντός της Εκκλησίας. Τα δεύτερα, τα ψευδοχαρίσματα του διαβόλου και τα όργανά του, απεργάζονται την διάσπαση, την καταστροφή, τον διχασμό, προκειμένου εύκολα να διαχειρίζονται τους ανθρώπους και να τους θθούν έξω από την ασφάλεια της Εκκλησίας και την Χάρη του Θεού.

Γι' αυτό, αγαπητοί μου, οφείλουμε να έχουμε τις πνευματικές μας κεραίες σε πλήρη λειτουργία, για ν' αντιλαμβανόμαστε την αλήθεια από το ψεύδος, την Χάρη από την δαιμονική παγίδα, τα χαρίσματα των Αγίων, από τις μεθοδίες των δαιμόνων. Και αυτή την διάκριση θα επιτυγχάνουμε μόνον όταν εμπιστευόμαστε την Εκκλησία και τα στελέχη Της, που έχουν επίγνωση της χαρισματικής αποστολής Της και εργάζονται για την εν Χριστώ σωτηρία όλων μας. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.

